

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Štolbové a soudců JUDr. Kateřiny Burešové a JUDr. Olgy Píšové ve věci žalobkyně **r.k. TAKT s.r.o.**, se sídlem Praha 2 - Nové Město, Malá Štěpánská 2032/6, IČO 266 87 097, zastoupené Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Praha 2, Římská 32, proti žalované **T-Mobile Czech Republic a.s.**, se sídlem Praha 4, Tomíčková 2144/1, IČO 649 49 681, o **odstranění stavby**, o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 9.2.2012, č.j. 21 C 69/2007-205,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Kladně (dále jen „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 9.2.2012, č.j. 21 C 69/2007-205, přerušil podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. řízení do pravomocného skončení řízení o určení rozsahu oprávnění podle § 12 odst. 1, odst. 3 zákona č. 110/1964 Sb., zahájeného k návrhu žalované ze dne 7.2.2012 u odboru výstavby Magistrátu města Kladna.

Proti tomuto usnesení podala včas odvolání žalobkyně, která se domáhá zrušení usnesení soudu prvního stupně a vrácení mu věci k dalšímu řízení. Má za to, že nejsou dány důvody pro přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a že neběží žádné řízení, v němž by bylo o existenci věcného břemene vymezeného žalovanou rozhodováno. Namítá, že soud prvního stupně nesprávně interpretuje usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 25 Cdo 5159/2008, podle něhož v projednávané věci nejde o určení existence věcných břemen a jen soud je oprávněn posoudit relevantnost obrany žalované o existenci věcného břemene. Ve sporu nejde o určení rozsahu věcného břemene podle § 12 zákona č. 110/1964 Sb., ale o jeho samotnou existenci. Posouzení relevantnosti obrany žalované je ve výlučné pravomoci soudu a ten ji nemůže přenášet na správní orgán. Žalovaná se snaží prodloužit řízení, když návrh na rozhodnutí podle § 12 odst. 1, odst. 3 zákona č. 110/1964 Sb. podala dva dny před jednáním. Správní orgán nemůže rozhodnout o existenci věcného břemene, takové rozhodnutí je ve výlučné pravomoci soudu. Rozhodl-li by stavební úřad o takové otázce, bylo by jeho rozhodnutí nezákonné a nemohlo by být podkladem pro rozhodnutí soudu. Otázka existence věcného břemene není v této věci otázkou předběžnou, neboť neexistuje správní orgán, který by měl pravomoc o této otázce rozhodnout. Je úkolem soudu posoudit, z jakého titulu je mezi účastníky dán závazkový vztah.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1, odst. 6 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a shledal odvolání nedůvodným.

Z obsahu spisu se podává, že se žalobkyně domáhá žalobou uložení žalované povinnosti odstranit technologický kontejner z blízkosti komína, kabelový žlab č. 20,

kabelovou trasu, výložník a ocelový žebřík 4m s lištou SOLL - vše pro MW 0,6 z komína a blízkosti komína, který se nachází na pozemku žalobkyně p.č. [REDAKCE] v k.ú. Libušín. Dne 7.2.2012 podala žalovaná u stavebního odboru Magistrátu města Kladna návrh na vydání rozhodnutí podle § 12 odst. 1, odst. 3 zákona č. 110/1964 Sb., zda věcné břemeno v žalovaném rozsahu vzniklo a zda trvá i po skončení nájemního vztahu.

Podle § 109 odst. 2 písm. c), věty před středníkem, o.s.ř., pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.

Se žalobkyní lze souhlasit, že v projednávané věci nejde o určení existence věcného břemene, ale o tzv. vlastnickou žalobu, a k projednání nároku je dána pravomoc soudu. Jak ostatně uzavřel Nejvyšší soud v usnesení sp.zn. 22 Cdo 5159/2008. V uvedeném usnesení Nejvyšší soud současně nižším soudům uložil zabývat se námitkou žalované, zda pozemek p.č. [REDAKCE] v k.ú. Libušín je zatížen věcným břemenem užívání ve prospěch žalované, a proto není povinna z něho své zařízení odstranit, jak se domáhá žalobkyně. Ač určení existence věcných břemen uvedených v § 12 zákona č. 110/1964 Sb. není v pravomoci soudů (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 5159/2008, 22 Cdo 1624/2000, 22 Cdo 969/2010), ale za současné právní úpravy podle § 104 odst. 13 zákona č. 127/2005 Sb. je v pravomoci stavebních úřadů (viz například usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 969/2010), zabýval by se soud námitkou žalované podle § 135 odst. 2, věty první, o.s.ř.. Jestliže však po rozhodnutí dovolacího soudu nastala skutečnost, že žalovaná vyvolala o této otázce řízení před stavebním úřadem jako orgánem pravomocným k jejímu řešení, mohl soud prvního stupně zvolit dva postupy. Jednak dále jednat a otázku existence věcného břemene si posoudit sám jako otázku předběžnou. Jestliže by ale v mezidobí došlo k rozhodnutí stavebního úřadu, musel by podle § 135 odst. 2, věty druhé, o.s.ř. z něho vycházet. Nebyl by jím však vázán a mohl by v rámci posouzení rozhodujících skutečností dojít pro účely civilního řízení k jiným závěrům. Nebo řízení přerušit podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. do pravomocného rozhodnutí stavebního odboru Magistrátu města Kladna o existenci žalovanou tvrzeného věcného břemene. Soud prvního stupně zvolil druhou možnost a odvolací soud v jeho postupu neshledává pochybení. Z hlediska ekonomie řízení a definitivního vyřešení sporu mezi účastníky se zvolený procesní postup soudu prvního stupně jeví vhodnější než pokračování v řízení. Pokud by totiž správní orgán následně o předběžné otázce rozhodl jinak, než by ji posoudil soud, byla by tím případně založena přípustnost žaloby na obnovu řízení podle § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř.. V dalším odkazuje odvolací soud na příléhavé odůvodnění usnesení soudu prvního stupně.

Odvolací soud z uvedených důvodů usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Praze dne 31. srpna 2012

Předsedkyně senátu
JUDr. Martina Štolbová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Iveta Šulcová